

2-1 = 4.5.0.

par le Theater of playwrights de Kyiv, Ukraine

Rencontres
du Jeune Théâtre Européen

DU 28 JUIN AU 7 JUILLET 2024
GRENOBLE - FRANCE

REMERCIEMENT

**Pourquoi soutenir la participation du Théâtre des Dramaturges
Ukrainien représenté par la troupe de 4 artistes ukrainiens**

(2 actrices, metteur en scène et compositrice)

**lors de la 36ième Rencontre des Jeunes Théâtres Européens qui,
a lieu à Grenoble du 28 juin au 7 juillet 2024 ?**

Parce que les meilleurs récits sont souvent ceux qui sont
rarement contés.

Parce que les gens ont besoin de créer et de rêver,
même sous les bombes...

Plus qu'un simple soutien à ce projet,
votre geste soulignera l'importance d'ancrer l'expérience humaine
dans l'authenticité et la vérité de l'Histoire,
dont ces artistes sont à la fois des témoins, des objets et des sujets.
Permettre à la vie culturelle de poursuivre en Ukraine, alors que de
nombreux théâtres se ferment faute d'acteurs et de moyens,
c'est permettre de croire en la vie tout simplement.

Nous comptons sur votre contribution fiscalement déductible,
pour financer le voyage aller-retour de cette troupe de théâtre
extraordinaire.

Le don à Ukraine-Grenoble-Isère ouvre droit à une réduction fiscale car il remplit les conditions générales prévues aux articles 200 et 238 bis du code général des impôts.

Particulier : vous pouvez bénéficier d'une réduction d'impôt égale à 66 % du montant de votre don, dans la limite de 20 % de votre revenu imposable.

Мамині друзі дихають драпним перегаром
почуття дереалізації нагрібає
мій ноут американський на ньому немає
літер кирилицею
поки друкую слово всліпу
думка
зникає
вивітрюється,
приємний холод
як під час
школа, ранок, літо і канікули
думка зникає
вивітрюється
приємний холод
як під час
школа ранок літо
канікули
за які я прочитала всю програму з
літератури зарубіжної, української,
російської, скінчилися.
школа ранок ранок
школа
я думаю чи є десь в паралелях реальність
де російська література і культура в цілому
не хизацька: спокійна, як-от шведська..
а хто знає що з нею відбувалось у нашій
паралелі. Адже Швеція теж колись була
імперією.

Зроби мені чаю
Якого ну якого? так!
що ти хочеш?
Ну зроби чаю

Ну зроби чаю
Я тебе дражню ти жаба

Ну чому так багато звуків твоїх має бути в
просторі?

як буде українською “роднічок” той що у
немовлят на голові

Українським словом, яке означає
“роднічок” на голові немовляти, є

Les amis de ma mère sentent la gueule de bois.
On est submergé par le sentiment d'irréel
Mon ordi est d'une marque américaine ; il n'a
pas de clavier cyrillique.
Alors je tape à l'aveugle,
Une pensée
disparaît,
s'évapore,
la fraîcheur agréable
comme pendant
l'école, le matin, l'été et les vacances
la pensée disparaît
s'évapore
la fraîcheur agréable
comme pendant
l'école, le matin, l'été
les vacances
pendant lesquelles j'ai lu tout le programme de
la littérature étrangère, ukrainienne et russe,
fini
école matin matin
école
Je réfléchis est-ce quelque part dans la réalité
parallèle existe un endroit où la littérature et
la culture russes, en général, ne sont pas pré-
datrices mais calme, comme chez les Suédois..
mais qui sait, ce que la Suède a réellement
vécu et connu. Après tout, la Suède était aussi
un empire autrefois.

Fais-moi du thé.
Quel thé, bah quel thé tu veux ? Oui !
Tu veux quoi ?

Allez, fais-moi du thé
Je te taquine, ma grenouille

Tu es vraiment obligée de remplir l'espace avec
autant de sons ?
Comment dit-on “fontanelle” (mot en russe)
en ukrainien, ce que les bébés ont sur la tête
Le mot ukrainien pour “fontanelle” sur la tête
des bébés sonne comme “un ruisseau qui fait
le tour.

J'étais dans la voiture avec Stefie et j'ai vu l'

“кругорічка”

Я сиділа в машині зі Стефі і побачила осінь з фіолетовим волоссям.

Це була дівчина, яка вийшла з пошти, а мені вже - два місяці як народилася Стефі- іде посилка від Мартіни з Ляйпцига, бачиш, я швидше сама до тебе приїду, Мартіна. Це все Дойче Пост, вони нічого не знають про Нову Пошту - сьогодні відправив- завтра отримали. Примірка безкоштовна.

Подивись, як пульсує у неї цей фонтанель, хоча слова такого ще не знала, але що відбувається, той процес я бачила і зараз, коли називаю його: сльози підходять до зовнішньої оболонки очей.

What does this war mean for a future of mankind and today's civilization?

Коли ми зі Стефі дивимось на світ і голуби піднімаються в повітря, я боюсь говорити про них як про голубів, я відчуваю як вона бачить більше і ширше.

Сьогодні С дав 20 грн бомжу.

бомж сказав, що його кинула дружина “зачепилась за більшу корягу” і насправду у нього є свій будинок та мама в ньому.

Будинок, у бомжа є свій будинок.

Я сміялась. Часто широко і голосно сміюся після народження Стефі.

automne aux cheveux violets.

C'était une jeune fille qui sortait du bureau de la poste, et moi, j'attendais un colis de Martina de Leipzig, cela fait déjà deux mois que Stefie est née, ça aurait été plus rapide que je vienne chercher ton colis moi-même, Martina. C'est la Deutsche Post, ils ne savent pas ce que c'est, la Nova Poshta, la poste ukrainienne, - on envoie le colis et tu l'a déjà le lendemain. Et si tu ne gardes pas l'article, pas de frais de retour.

Regarde, comment sa fontanelle pulse et palpite, même si je ne savais pas comment ça se disait, j'ai déjà vu ce que ça faisait, mais maintenant que ce mot sort de ma bouche, mes yeux se remplissent de larmes.

What does this war mean for a future of mankind and today's civilization?

Qu'est-ce que cette guerre signifie pour les générations à venir et la civilisation actuelle ? Quand nous, Stefie et moi, nous regardons le monde et les pigeons s'envoler, j'ai peur de parler d'eux comme de simples pigeons, je sens qu'ils ont une vision beaucoup plus large, qu'ils prennent de la hauteur

Aujourd'hui S a donné 20 hrivnas à un SDF (c'est 40 centimes d'euros, 20 hrivnas) Le SDF a dit que sa femme « a attrapé un poisson beaucoup plus gros que lui » et qu'en réalité il a une maison et même que sa mère y habite

Une maison, un SDF possède une maison J'ai ri. Je ris souvent et aux éclats depuis que Stefie est née

Je me fixe un objectif : écrire un livre sur mon monde et ma réalité. Je sais ce que c'est, l'auto-censure. J'efface, je réécris, ces mots-pièges, mots-matons. Il faut que je le fasse car la mort n'est jamais loin. J'ai écrit et je réfléchis, peut-être je pourrais vous décrire mon accouchement ? Ça m'est revenu aujourd'hui, comment

Поставлю собі мету: написати книгу про свій світ свою реальність. Я знаю самоцензура.. стираю пишу знову слова-тигролови. Треба це зробити, бо смерть поряд. Написала і замислилась глибоко, може описати вам свої пологи? Сьогодні загадала як вилазила Стефі: “Вспомніш-вздогніш”.

Що саме?

Як Стефі вилазила: як Чужой, головою застрягла.
То з’являлась, то всмоктувалась? Туди-сюди?
Фонтанель життя.

Коли звучить сирена десь о 4 чи 5 ночі: я читаю повідомлення в телеграмі “вилетіло 11 тушек” (ту - це літак такий в росії, він несе ракети).

Ютуб установив вікові обмеження для мого контенту.
Там є штучний інтелект? Штучний інтелект? Штучний інтелект?

Там є якийсь алгоритм.

С. змонтував відео з відзнятого на сході: поки був на ротації в госпітальєрах.

Дуже страшно, де приносять в морг частини тіл, це вже не хлопці 98 го року народження, їх намагаються ідентифікувати, думали що дві людини - виявилось три.

Stefie a pointé son né de mon corps, rien que d’y penser, ça te remue
Quoi au fait ?
Comment Stefie avait du mal à passer, comme si ce n’était pas sa tête, mais celle de quelqu’un d’autre qui s’est coincée. Elle sortait et rentrait aussitôt, comme si elle voulait se raccrochait à l’intérieur. Des va-et viens. La fontanelle de la vie.

Quand j’entends la sirène anti-aérienne retentir à 4 ou 5 heure du matin, je me jette sur le télégramme (le réseau social) pour lire « 11 touchkis ont été lancées », « touchka », c’est un avion russe qui s’appelle comme ça, c’est lui qui porte des missiles
YouTube a mis des limites d’âge pour mon contenu
Youtube possède l’intelligence artificielle ?
L’intelligence artificielle ? L’Intelligence artificielle ?
Il a une sorte d’algorithme

S a fait le montage d’une vidéo qu’il a filme à l’Est pendant sa rotation en tant que l’infirmier de guerre volontaire
Ça fait très peur, on y voit des parties de corps qu’on emmène dans la morgue, ce ne sont plus les garçons nés en 1998, on essaye de les identifier, on pensait qu’il y avait 2 personnes mais il s’avère qu’il y en avait 3.

Une délégation des Européens est venue nous rendre visite à notre théâtre des Drammaturges, chez nous en Ukraine, chez nous à Kyiv. Il y avait un Allemand, Alex, dans cette délégation
Il voulait savoir pourquoi l’Europe doutait tellement de l’Allem...oups, je veux dire, de l’Ukraine et qu’est-ce qu’ils nous ont fait les poètes russes qui sont morts il y a longtemps ?

Cela m’a fait sortir de mes gonds, ce que je lui ai fait comprendre. Il était le seul à parler l’ukrainien, étant né à Kyiv et ayant passé les premières années de sa vie là-bas. C’est lui qui traduisait car les autres ne captaient pas un mot en anglais

В складі делегації європейців до нас, в нашу Україну, в наш Київ, в наш Театр Драматургів приїхав німець Алекс:

він питав чому як ви думаєте Європа так не впевнена в Німечч..тьфу... в Україні, ще він запитав у чому винні мертві російські поети.

Мене це дуже тригернуло, про що я йому прямо сказала. Він єдиний знав українську мову, бо народився та декілька років прожив у Києві і перекладав українців, які не шарили англійську.

Перекладав як справжній нелпер - агент русні- починається велика дискусія, коли я кажу, що ми готуємо виставу про Степана Бандеру, Таня сидить навпроти сміється, Алекс-цей німець- весь тригериться, каже він (Бандера) посібник нацистів і у нас буде велика дискусія.

Таня розказує про різницю в націоналізмі та патріотизмі. Макс, наш директор, каже щоб вижити, нам потрібно бути націоналістами зараз.

“Якщо сюди зайде росія, ці люди будуть першими, кого зачистять”.

Алекс переклав “українські націоналісти будуть першими: кого зачистять”.

Я голосно його виправила, обурившись.

Я працював з деякими російськими..
Не всім драматургам пощастило

Il a tout traduit comme un vrai helper = un collabo russe. Une grande discussion a éclaté quand j'ai dit qu'on est en train de préparer une pièce sur Stepan Bandera, Tania est assise en face et se met à rigoler, Alex, l'allemand, a toute de suite bondi, a dit que Bandera était un collabo des nazis et c'est là qu'on s'est lancé dans une longue discussion
Tania essaye de lui expliquer la différence entre le nationalisme et le patriotisme. Max, notre directeur, dit que pour survivre, on a tous besoin d'être un peu nationalistes en ce moment

« Si la russie vient chez nous un jour, nous, notre théâtre, serons les premières victimes de nettoyages ethniques »

Ce que Alex a traduit par « les nationalistes ukrainiens seront les premiers à être purgés par les russes »

Ce que je me suis empressée à corriger, très agacée

J'ai travaillé avec quelques russes...

Tous les dramaturges n'ont pas eu la chance de naître à Kyiv.

Tous n'ont pas eu la chance de naître à Moscou.

À la maison, nous continuons de regarder un film sur “No evil”, Stefie s'amuse à rouler sur un aspirateur robot.

C. remarque que les hollandais dans le film n'ont même pas essayé de se battre et de se défendre - n'ont pas cherché une arme, au moins un couteau de cuisine.

Je ne vais pas spoiler, mais ce film m'a fait réfléchir à la réponse à la question de ce débile d'Allemand d'adoption Alex “pourquoi l'Europe est si incertain about Ukraine”.

Le matin, j'ai acheté des billets pour Leipzig pour le 29, mais j'ai découvert à 16 h que Stefie

народитися в Києві.

Не всім пощастило народитися в Москві.

Вдома ми продовжуємо дивитись фільм про ноу івіл, Стефі їздить на роботі-пилососі.

С. вказує, що голандці у фільмі навіть не намагались боротись і захистити себе - не шукали зброю, хоча б кухонного ножа.

Не буду спойлерити, але мене цей фільм наштовхнув на роздуми - відповідь на питання того недолютого дрища прийомного німця Алекса "чому юроп так ансьортан ебаут Юкрейн".

Зранку я купила квитки в Ляйпциг на 29те, але виявилось о 16 годині дня що потрібно робити Стефі цілий закордонний паспорт і триває це не день, а дофіга часу - два з половиною тижні за прискороною процедурою.

Ми поїхали міняти квитки на вокзал - тільки особисто здавши квитки в касу разом з довіреністю від особи, якій я ще купувала ці квитки - бабусі Стефі -

причому сама касир нас завірила що довіреність собі від її імені я можу написати особисто і це все "паперова робота" - та відомостями про мене - де живу, номер паспорту, ким виданий..

Бабусі Стефі паспорт виданий Ленінградським РУ ГУ МВС в місті Києві..

я думала це якась помилка.. С. пояснив, що так називався раніше Святошинський район.

Поки я все заповнила, каса з віконцем номер 24 зачинилась, мене послали в іншу касу за номером 21,

a besoin de son propre passeport international et que cela ne prend pas juste un jour, mais un max de temps - deux semaines et demie en procédure accélérée.

Nous sommes reparties à la gare échanger nos billets – il faut y être présents physiquement pour retourner les billets au guichet avec une procuration de la personne qui voyage également avec nous - la grand-mère de Stefie –

Curieusement la caissière nous a assuré que je pouvais écrire moi-même cette procuration de sa part et que tout cela n'était que de la "paperasse" – en indiquant des informations sur moi - où j'habite, avec mon numéro de passeport et l'instance par qui il était délivré

Le passeport de la grand-mère de Stefie a été délivré par la subdivision administrative du ministère des Affaires intérieures du district de Leningrad de la ville de Kyiv.

J'ai d'abord cru que c'était une erreur. С. a expliqué que c'était l'ancien nom du district de Sviatoshyno à Kyiv.

Pendant que je remplissais les formalités, le guichet numéro 24 a fermé, et j'ai été envoyée à un autre guichet, numéro 21.

Dans la queue une femme bien apprêtée m'a dit que, à cause de soins dentaires qu'elle a besoin de faire à Kyiv, elle avait dû changer ses billets pour Londres. Elle m'a expliqué qu'elle va de Kyiv à Helm et de là-bas elle va prendre un taxi pour 50 euros,

qu'elle partage avec quelqu'un d'autre pour réduire les frais, et que après ce serait plus simple car il y a de nombreux vols directs de

там же я постояла в черзі де доглянута
жінка розказала мені що через ремонт
зубів в Києві мала міняти квитки в Лондоні
і як вона їде з Києва в Хелм а звідти бере
таксі за 50 єврів,

яке розділяє ще з кимось навпіл щоб
дешевше було їхати а там вже багато рейсів
з Любліну саме в Лондон,

потяг прибуває о 18 а літак о 21 і
якраз вистачає часу, звісно якщо потяг
приїжджає вчасно але навіть якщо
запізнюється на годину все одно вона
встигає..

заради експерименту я вставила свою
історію про паспорт Стефі, але звісно це
тривало недовго, бо фонтанель у дами був
під напором і бринів як мої недоєні за ніч
цицькі на ранковому годуванні.

Я єдина дитина в родині, мені важко
змагатися за право слова, тому я швидше
здаюся і даю іншому “просто бути”

Ми вийшли в кібер-панк атмосферу
вокзалу: всюди горять рекламні вивіски,
неонові знаки, в аптеці робот видав за
секунду замовлений препарат, ідки графіті,
хтось непритомний на підлозі,

навколо скупчилися люди, одна каса,
яка працює для військових та людей з
інвалідністю, багато дивних персонажів
з загубленим дахом на вокзалі і дівчата в
плюшевих костюмах і яскраво-неонових
спідницях плісе, які зберігають свої речі в
ячейці.

Lublin jusqu'à Londres.

Son train arrive à 18h et son avion décolle à
21h, ce qui serait normalement suffisant pour
une correspondance, bien sûr, si le train arrive
à l'heure, mais même s'il est retardé d'une
heure, elle arrivera toujours à temps pour le
prendre.

J'ai fait une tentative de partager aussi mon
histoire sur le passeport de Stefie, mais bien
sûr, cela n'a pas duré longtemps parce que la
fontanelle de la dame était sous pression et
bourdonnait comme mes seins engorgés avant
la tété du matin.

Je suis enfant unique de la famille, j'ai du
mal à me battre pour le droit de parler, alors
j'abandonne rapidement et laisse l'autre « être
dans son jus ».

Nous nous sommes plongées dans l'ambiance
cyber-punk de la gare : de néons publicitaires
et des logos clignotent de tous les côtés, à la
pharmacie , un robot nous a servi en un clin
d'œil un médicament pré-commandé. Les
graffitis qui font mal aux yeux, une personne
évanouie étendue sur le sol,

La foule qui s'est formée tout autour, une
caisse, qui dessert les militaires et les per-
sonnes en situation de handicap, plein de
personnages bizarres à la gare : des à -moitié
fous et des jeunes filles en surpyjamas de
personnages mignons ou en jupes plissés de
couleurs fluos, qui gardent leurs affaires dans
des casiers de consigne

сувора перевірка сумок на вході як в аеропорт, військовий іде по вулиці з автоматом,

банер “вступай в АКС”
(Авангардисти у дії - себто, на війні)

і абсолютно зруйнована будівля біля вокзалу, від якої залишилися самі уламки.

Як на уламках стародавнього колізею в її глибині копирсаються опариші - автобуси з широким розмаїттям маршрутів, де Прага та Відень.

Військові військові купують квитки один з протезом замість ноги військовому вказує дорогу поліцейський і купа людей і купа машин.

Працює макдональдс - ознака нормального життя.

чомусь люди в моїй присутності так розслабляють свої ротові сфінктери, що все тече і тече і тече..

не думаю, що я майстерно передаю авторську мову цих персонажів, я швидше запишу на диктофон, розшифрую..

ноги окремо, голова окремо, чорний пакет зовсім не чорний а білий і мені зовсім не шкода “своїх” милик - виправдана жорстокість.

Вона розказала за 5 хвилин так багато про свого онука сина доньки якому зробили паспорт і вона теж його мала забрати

а це набагато краще ніж ці кур'ери і все

Des fouilles minutieuses de sacs à l'entrée comme en aéroport. Un militaire muni d'une arme qui marche dans la rue,

une bannière « Rejoins UCAG » (Union Culturelle d'Avant-Garde/ les avangardistes en action, c'est-à dire - à la guerre)

et un bâtiment complètement en ruines près de la gare réduit à un tas de débris.

Tout comme sur le fond des ruines du vieux Colisée, au milieu de ce bâtiment dévasté pullulent pleins d'asticots - les bus avec une multitude d'itinéraires : Prague, Vienne...

Des militaires, encore des militaires qui achètent des billets, dont l'un avec une prothèse à la place d'une jambe, un policier montre le chemin à un militaire et partout des foules de gens, des tas de voitures.

Le Macdo, ce vestige d'une vie normale, reste toujours ouvert.

Je ne sais pas pourquoi mais ma présence fait détendre les sphincters de la bouche des gens de sorte à provoquer de la diarrhée verbale qui n'en finit pas...

Je ne pense pas que j'arrive à imiter avec justesse le style original de tous ces personnages, je vais plutôt l'enregistrer sur un dictaphone pour le décoder après....

les jambes et la tête étaient séparées du reste du corps, le paquet noir n'est pas du tout noir mais blanc et je n'ai pas du tout de pitié pour ceux qui leur sont chers – c'est de la cruauté justifiée.

завдяки знайомим в МВС.

все завжди завдяки знайомим в МВС.

На третій касі я заверещала, що у мене маленька дитина -та у касирки вже була перерва- і я буду писати скаргу,

це справило враження і мої документи прийняли з бурчанням, але.

Ми вийшли в кібер-панк атмосферу вокзалу:
всюди горять рекламні вивіски, неонові знаки, в аптеці робот видав за секунду замовлений препарат, їдки графіті, хтось непритомний на підлозі,

навколо скупчились люди, одна каса, яка працює для військових та людей з інвалідністю, багато дивних персонажів з загубленим дахом на вокзалі і дівчата в плюшевих костюмах і яскраво-неонових спідницях плісе, які зберігають свої речі в ячейці.

сувора перевірка сумок на вході як в аеропорт, військовий іде по вулиці з автоматом,

банер “вступай в АКС”
(Авангардисти у дії - себто, на війні)

Elle me livre en 5 minutes tellement de choses sur son petit-fils, le fils de sa fille, pour qui ils ont dû aussi faire un passeport et c'est elle qui était aussi chargée de le récupérer.

C'est bien mieux que les postiers, tout cela grâce à des connaissances qu'ils avaient au Ministère de l'Intérieur.

Tout ce qu'on peut obtenir c'est toujours grâce aux connaissances au Ministère de l'Intérieur.

A mon troisième guichet, je me suis mise à protester avec des cris stridents que j'ai un petit enfant- en vain, la caissière venait de prendre sa pause – alors, j'ai annoncé que j'allais déposer une plainte écrite.

Cela a fait son effet et mes documents ont été enfin acceptés, avec des grognements, certes, mais quand-même.
(répétition stylistique)

Nous nous sommes plongées dans l'ambiance cyber-punk de la gare: de néons publicitaires et des logos clignent de tous les côtés, à la pharmacie, un robot nous a servi en un clin d'oeil un médicament pré-commandé. Les graffitis qui font mal aux yeux, une personne évanouie étendue sur le sol,

La foule qui s'est formée tout autour, une caisse, qui dessert les militaires et les personnes en situation de handicap, plein de personnages bizarres à la gare : des à -moitié fous et des jeunes filles en surpyjamas de personnages mignons ou en jupes plissées de couleurs fluos, qui gardent leurs affaires dans des casiers de consigne

Des fouilles minutieuses de sacs à l'entrée comme en aéroport. Un militaire muni d'une arme qui marche dans la rue,

une bannière « Rejoins UCAG » (Union

і абсолютно зруйнована будівля біля вокзалу, від якої залишилися самі уламки.

Як на уламках стародавнього колізею в її глибині копірсяться опариші - автобуси з широким розмаїттям маршрутів, де Прага та Відень.

Військові військові питають дорогу
військові купують квитки один з протезом
замість ноги
військовому вказує дорогу поліцейський і
купа людей і купа машин.

Працює макдональдс - ознака нормального життя.

Суцільний кіберпанк.

Технічні інновації поряд з недолугою
бюрократією.

Нерозвиненим суспільством.
Чому нерозвиненим?

Чому не зробити зміну касиркам? Іде одна
на її місце заступає інша, і не треба людям
бігати туди-сюди.

30 вересня 2023 р.
Вночі С сидів довго за компом, відправляв
фільми на фестивалі, видрочував свій
короткий метр.

Я позаздрила його витривалості. Збирався.
Жалівся, що можна ж все поступово, не в
останній день.

Помився. Постригся. Поголився. Прийшов
до мене в ліжку і лежав близько-близько,

Culturelle d'Avant-Garde/ les avangardistes en
action, c'est-à dire - à la guerre)

et un bâtiment complètement en ruines près
de la gare réduit à un tas de débris.

Tout comme sur le fond des ruines du vieux
Colisée, au milieu de ce bâtiment dévasté
pullulent pleins d'asticots - les bus avec une
multitude d'itinéraires : Prague, Vienne...

Des militaires, encore des militaires qui
achètent des billets, dont l'un avec une
prothèse à la place d'une jambe, un policier
montre le chemin à un militaire et partout des
foules de gens, des tas de voitures.

Le Macdo, ce vestige d'une vie normale, reste
toujours ouvert.

Du cyberpunk total

Des innovations techniques aux côtés d'une
bureaucratie déraillée.
Société sous-développée.
Pourquoi sous-développée ?

Pourquoi ne pas relayer les caissières aux guichets ? L'une part et une autre prend sa place, et les gens n'ont pas besoin de courir partout pour en trouver un guichet qui est ouvert.
30 septembre 2023

La nuit, C. a passé beaucoup de temps devant son ordinateur, à envoyer des films aux festivals, à peaufiner comme un malade son court métrage.

J'ai dit que j'étais jalouse de son endurance. Il se préparait.
Il se plaignait qu'on devrait tout faire petit à petit, pas au dernier moment.
Il a pris sa douche. Il s'est coupé les cheveux. Il

тулився. Сказав, щоб я його гріла. Я крізь сон гріла.

Ми часто кажемо один одному “Я тебе люблю”, навіть коли сердимось, після пологів я сказала один раз “Я тебе ненавиджу” і він знітився.

Гормони - ніби тумблер працював тільки на “ДУЖЕ ЛЮБЛЮ ДО СЛІЗ ЩАСЛИВА” та “ДУЖЕ НЕНАВИДЖУ ДО СЛІЗ НЕЩАСНА”.

Він тоді щойно повернувся з вишколу госпітальєрів.
Моє світло-русяве волосся з лівого боку ближче до плечей злиплося від молока - Стефі відригує.

Нахилився мене поцілувати “Я поїхав”. Зранку він їхав на ротацію - два тижні в Лимані Донецької області - на плечі автомат, у футболці з написом госпітальєри та двома рюкзаками все кольору хакі.

.....Прийшов до мене в ліжку і лежав близько-близько, тулився.

Сказав, щоб я його гріла. Я крізь сон гріла.

Я тебе люблю. Я тебе ненавиджу. Крізь сон гріла.
Близько-близько.

s'est rasé. Il m'a rejoint au lit, blotti contre moi, tout près de moi. Il m'a dit de le réchauffer. Je le réchauffais à moitié endormie.
Nous nous disons souvent “Je t'aime”, même quand nous sommes en colère, après l'accouchement, je lui ai dit une fois “Je te déteste” et il est devenu tout pâle.

Mes hormones étaient comme un interrupteur coincé sur “JE T'AIME, JE SUIS HEUREUSE A EN PLEURER” ou “JE TE DÉTESTE, JE SUIS MALHEUREUSE A EN PLEURER.”
Il revenait de l'entraînement des infirmiers de guerre.

Mes cheveux châtain clair étaient tout collés par le lait sur le côté gauche, près des épaules - Stefie régurgite.
Il s'est penché pour m'embrasser, “Je pars”.
Le matin, il partait pour une rotation - deux semaines à Lyman dans la région de Donetsk - son fusil sur l'épaule, vêtu d'un t-shirt avec le logo “bataillon de volontaires hospitaliers” et deux sacs à dos, tout ça couleur kaki.
...Il est venu au lit et s'est blotti contre moi, tout près de moi.

Il m'a dit de le réchauffer. A moitié endormie, je le réchauffais.
Je t'aime. Je te déteste. A moitié endormie, je le réchauffais.
Près de moi, tout près de moi.

CREARC - LES RENCONTRES DU JEUNE TÉÂTRE EUROPEÉEN

LA COMPAGNIE :
DISTRIBUTION

Julia Gonchar, auteur

Krystyna Shishkarova, metteur en scène, actrice

Daria Veshtak, compositrice, vidéo designer

Oleksandra Cherniavska, actrice

UKRAINE GRENOBLE ISÈRE

contact@asso-ugi.org

asso-ugi.org

